অধ্যায় ৬ ঃ আহোমসকল

অধ্যায় গাঁথনি

৬.১ উদ্দেশ্য

৬.২ পৰিচয়

৬.৩ আহোমসকলৰ পৰিচয়

৬.৪ আহোমসকলৰ আগমন

৬.৫ ১২২৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৮২৬ খ্ৰীষ্টাব্দলৈ সামৰি লোৱা ঘটনাৱলী

৬.৬ অধ্যায়টোৰ পৰা আমি কি শিকিলোঁ

৬.৭ প্ৰসংগ পথি

৬.৮ অগ্ৰগতিৰ খতিয়ান

৬.৯ আৰ্হি প্ৰশ্ন

৬.১ উদ্দেশ্য

এই অধ্যায়টি অধ্যয়ন কৰি আপুনি—

- আহোম শাসকসকলৰ মূলৰ আলোচনা কৰিব পাৰিব,
- আহোমসকলৰ অসমলৈ আগমনৰ বৰ্ণনা কৰিবলৈ সমৰ্থ হ'ব,
- ১২২৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৮২৬ খীষ্টাব্দলৈ ঘটনাৱলীৰ বিৱৰণ আগবঢ়াব পাৰিব।

৬.২ পৰিচয়

এই অধ্যায়ত আমি অসমত আহোম শক্তিৰ উত্থানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিম। স্থানীয় জনজাতীয় লোকসকলৰ সৈতে আৰু লগতে তুৰ্ক-আফগান আক্ৰমণকাৰীসকলৰ সৈতে মুখামুখি হৈ আহোমসকলে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ বাবে কৰা সংগ্ৰামৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰিবলৈ পাব।

চুকাফাই প্ৰতিষ্ঠা কৰা সাম্ৰাজ্যখনত আহোমসকলে ছশ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল আৰু আটাইতকৈ ক্ষমতাশালী সাম্ৰাজ্য হৈ পৰিছিল। এই অধ্যায়ত আমি আহোমসকলৰ ক্ষমতাৰ উত্থানৰ বিষয়ে আৰু পিছলৈ মান আৰু বৃটিছৰ আগমনৰ বাবে হোৱা ভাবুকি আৰু পৰৱৰ্তী আহোম শাসকসকলৰ দুৰ্বলতাৰ বাবে আহোমৰ শক্তিৰ কিদৰে হ্ৰাস পাইছিল তাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিম।

৬.৩ আহোমসকলৰ পৰিচয়

আহোমসকল দক্ষিণ-পূব এছিয়াত বিস্তাৰিত হৈ থকা তাই মূলীয় গোষ্ঠী। তেওঁলোক

মূলতঃ দক্ষিণ-পশ্চিম য়ুনানত অৱস্থিত মং মাঅ' অথবা মং মাও লুং ৰাজ্যৰ বাসিন্দা আছিল। আহোম বুৰঞ্জীত উল্লেখ থকা মতে, মং মাওৰ ৰাজধানী কিয়েং চেন মাও লুঙৰ পৰা আহোমসকল অসমলৈ আহিছিল।

আহোম ৰাজ্যৰ প্রতিষ্ঠাতা চুকাফাই ১২১৫ খ্রীষ্টাব্দত কিয়েং চেন মাও লুং এৰিছিল। সম্ভৱতঃ মং মাও ৰাজ্যৰ ৰাজকোঁৱৰ চুকাফাই তেওঁৰ এগৰাকী ভাতৃৰ সৈতে বিবাদৰ সৃষ্টি হোৱাত নিজৰ ভৱিষ্যৎ নির্ণয় কৰিবলৈ আন ক'ৰবালৈ গুচি আহিছিল। তেওঁ অকলে অহা নাছিল, লগত মং (ৰাজ্য বা উপনিৱেশ)-ৰ পাঁচগৰাকী মুখ্য ব্যক্তি আৰু তেওঁলোকৰ উভয়ৰে লগত সেনাৰ দল, তিনি গৰাকী ৰাণী, দুজন পুত্র আৰু এগৰাকী কন্যাক লৈ আনিছিল। তেওঁ জীন আৰু লাগামৰ সৈতে ৩০০টা ঘোঁৰাও আনিছিল আৰু ২টা হাতী আনিছিল, যিহে তেওঁক গধুৰ অস্ত্রসমূহ কঢ়িয়াই অনাত সহায় কৰিছিল।

আহোমৰ জনশ্রুতি আৰু ব্রাহ্মণ্য গণনাত প্রকাশ পোৱা মতে আহোমসকল স্বর্গীয় বংশোদ্ভূত আৰু স্বর্গৰ দেৱতা ইন্দ্র অর্থাৎ দেওধাইসকলে উল্লেখ কৰা লেংডনৰ উত্তৰাধিকাৰী।

জানি থোৱা ভাল

দেওধাই ঃ আহোমৰ পূজাৰীসকলক দেওধাই বুলি জনা যায়।

৬.৪ আহোমসকলৰ আগমন

আহোমসকলে পাটকাই পাহাৰেদি আহি ব্রহ্মপুত্রৰ সাৱঁৰা সমতল ভূমিত উপস্থিত হৈছিল, যিটো দক্ষিণ-পশ্চিম য়ুনানৰ পৰা এটি প্রাচীন পথ আছিল। পাটকাই গিৰিপথ অতিক্রম কৰি এইখিনি পাবলৈ চুকাফা আৰু তেওঁৰ সহযাত্রীসকলক ১৩ বছৰ কাল লাগিছিল। মং মাওৰ পৰা অহাৰ পিছত বিভিন্ন মং অর্থাৎ ৰাজ্য পাৰ হৈ তেওঁলোকে নং য়াং হ্রদৰ পাৰৰ খামজাঙত বাহৰ পাতিলে। খামজাঙত থকাৰ সময়তে চুকাফাই নগাসকলক বশ কৰিছিল। খামজাঙত যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা কৰাৰ লগতে চুকাফা আৰু তেওঁৰ অনুগামীসকলে আগুৱাই গৈ পাটকাই বা দৈ-কাও-ৰঙত উপস্থিত হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁ পাহাৰৰ নামনিৰ ফালে আগুৱাই নাম নাং-পো পাৰ হৈ নামৰুক নৈ পালেগৈ। তেওঁলোকে নৈৰ পাৰেৰে ভটিয়াই নামৰুক আৰু বুটীদিহিং নৈৰ সংগম স্থল পালেগৈ। তাৰ পৰা তেওঁলোক উজাই গ'ল আৰু মং লা-খেন তেন্ চা (লাখেন টেলচা)-ত উপস্থিত হ'ল। তাৰ পৰা উভতি আহি চুকাফাই তেওঁৰ সহযাত্রীসকলৰ সৈতে বুটীদিহিং নৈৰ সুঁতি অনুসৰণ কৰি তিপামৰ কাষত ব্রহ্মপুত্র উপত্যকাত প্রৱেশ কৰিলে, য'ত তেওঁ প্রথম ৰাজধানী পাতে।

চুকাফা তিনি বছৰ কাল তিপামত থাকিল আৰু তাৰ পৰা নৈৰ পাৰেৰে নামনিলৈ গতি কৰি কিছু বছৰ অভয়পুৰ আৰু হাবুঙত থাকি অৱশেষত দিখৌমুখ পালেগৈ। তেওঁ চং-

টাকতো দুবছৰ আছিল। পুনৰ তাৰ পৰা উভতি আহিল আৰু শিমলুগুৰিত থাকিবলৈ ল'লে। ইয়াৰ পৰা তেওঁ ডিমৌলৈ গ'ল। তাত তেওঁ ছবছৰ বাস কৰিছিল। কিন্তু ভয়ানক বানে তেওঁক লাং-তে-ফালৈ যাবলৈ বাধ্য কৰিলে য'ত তেওঁ এখন নগৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে। পুনৰ বানৰ বাবে চুকাফাই দলে-বলে কাষৰীয়া পাহাৰ অঞ্চললৈ গতি কৰিবলগীয়া হ'ল, য'ত তেওঁ চৰাইদেউ (চে তাম-দই) নামেৰে আন এখন নগৰ পাতে । ১২৬৮ খ্ৰীষ্টাব্দত এই ঠাইতে তেওঁ পৰলোকগামী হয়। চুকাফাই তেওঁৰ যাত্ৰাকালত বহুতো শত্ৰুস্থানীয় জনজাতীয় লোকক লগ পাইছিল, যিসকলক তেওঁ কৌশলেৰে পৰাস্ত কৰিছিল আৰু সকলোকে নিজৰ অধীনলৈ নিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ১ ঃ খালী ঠাই পূৰ কৰক—

(ক) আহোমসকল ——————গোষ্ঠীৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

(খ) আহোমসকলে —————— গিৰিপথেদি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ সাৱঁৰা সমতলত উপস্থিত হৈছিল।

(গ) চুকাফা আৰু তেওঁৰ অনগামীসকলে —————— নৈৰ গতি অনুসৰণ কৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত প্ৰৱেশ কৰিছিল।

(ঘ) চুকাফা —————— খ্ৰীষ্টাব্দত পৰলোকগামী হয়।

(ঙ) দেওধাইসকলে —————— দেৱতাক লেংডন আখ্যা দিছিল।

৬.৫ ১২৬৮-১৮২৬ খ্ৰীষ্টাব্দলৈ সামৰি লোৱা ঘটনাৱলী

• আহোম শাসনৰ বুনিয়াদ

চুকাফাই তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগতেই ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত এখন সবল আহোম ৰাজ্যৰ বুনিয়াদ গঢ়ি থৈ গৈছিল। তেওঁ স্থানীয় অঞ্চলৰ একাংশ মুৰব্বীৰ লগত যুদ্ধ কৰিছিল আৰু তেওঁলোকক নিজৰ অধীনলৈ আনিছিল। কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰতি তেওঁ সহানুভূতিশীল নীতি কৰিছিল আৰু সকলোক সমমৰ্যাদা প্ৰদান কৰিছিল। চুকাফাই তেওঁৰ বংশৰ আদি ৰাজ্য মং মাওৰ সৈতেও সম্পৰ্ক ৰক্ষা কৰিছিল আৰু সেই ৰাজ্যৰ শাসনকৰ্তাসকলক শ্ৰদ্ধা-ভক্তিও কৰিছিল। এই পৰম্পৰা তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী ৰজাসকলেও ৰক্ষা কৰিছিল আৰু উক্ত পৰম্পৰা চুখাংফাৰ (১২৯৩-১৩৩২ খ্ৰীষ্টাব্দ) শাসন কাললৈকে বৰ্তি আছিল।

উত্তৰপুৰুষক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাৰ বাবেই ১৪শ শতিকাৰ আৰম্ভণি কালছোৱাত চুখাংফাৰ ৰাজত্বকালত মং মাও ৰাজ্যৰ ক্ষমতা ক্ৰমাৎ হ্ৰাস পাবলৈ ধৰে। তেওঁৰ শাসনকালতে শক্তিশালী কমতা ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে আহোমৰ প্ৰথম যুদ্ধৰো সূচনা হয়। আন এজন উল্লেখযোগ্য আহোম ৰজা আছিল চুদাংফা, যাক বামুণী ৰজা বুলিও জনা যায়। এই কথাই আহোমসকলৰ মাজত ব্ৰাহ্মণসকলৰ প্ৰভাৱ বাঢ়ি অহাৰ কথা সূচায়।

১৪০৭ খ্ৰীষ্টাব্দত চুদাংফাৰ শাসনকাল শেষ হোৱাৰ পৰা ১৪৯৭ খ্ৰীষ্টাব্দত চুহুংমুঙৰ

শাসনকালৰ আৰম্ভণি হোৱালৈকে এই সময়ছোৱাত আহোম ৰাজ্যৰ অধিক বিস্তাৰ ঘটা নাছিল, যিহেতু তেওঁলোকে স্থানীয় জনজাতীয় লোকসকলৰ সৈতে সংঘর্ষ এৰাই চলিছিল। বৰঞ্চ স্থানীয় জনজাতীয় লোকসকলৰ মাজত বন্ধুত্ব আৰু মিলাপ্রীতিৰ মাজেৰে ব্রহ্মপুত্র উপত্যকাত এক শান্তিপূর্ণ পৰিৱেশ বর্তাই ৰাখিছিল।

● আহোম ৰাজ্যৰ প্রসাৰতা

১৪৯৭ খ্রীষ্টাব্দৰ পিছত আহোমসকলে ব্রহ্মপুত্র উপত্যকাত এক প্রসাৰ নীতি আৰম্ভ কৰিলে। চুহুংমুঙৰ শাসনকালছোৱাই চুতীয়া, কছাৰী আৰু মুছলমানসকলৰ আগ্রাসনৰ সাক্ষ্য দিয়ে। চুতীয়াসকলে বাৰে বাৰে আহোম ৰাজ্য আক্রমণ কৰে আৰু পৰাজিত হয়। চুতীয়াসকলৰ ৰাজধানী আহোম ৰাজ্যৰ লগত চামিল কৰাৰ পিছত সেই ঠাইৰ প্রশাসন চলাবৰ বাবে শদিয়াখোৱা গোহাঁই নাম দি এজন বিষয়া নিয়োগ কৰিলে। ১৫২৬ খ্রীষ্টাব্দত আহোমসকলে কছাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযান আৰম্ভ কৰিলে আৰু প্রচণ্ড যুদ্ধৰ অন্তত কছাৰীসকলক পৰাজিত কৰে। ১৫৩১ চনত কছাৰীসকলে আহোমসকলক এক কঠিন পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন কৰায়। কছাৰী ৰজা খুনখৰাই আহোমসকলক মৰঙিলৈ খেদি পঠিয়াবলৈ চেষ্টা কৰে। ফলস্বৰূপে কছাৰীসকল পৰাজিত হয় আৰু দেতচুং নামৰ এজন ৰাজকুমাৰক শাসনকর্তা পাতি দিয়া হয়।

চুহুংমুঙৰ শাসনকালছোৱাক আহোম বুৰঞ্জীত প্রথম মছলমানৰ আগ্রাসনৰ কাল হিচাপেও জনা যায়। মুছলমান সেনা দলৰ অধিনায়কজনক ৰাজিৰ নামেৰে জনা যায়। আহোম সৈন্যই মুছলমানসকলক বুৰৈ নৈৰ পাৰলৈকে খেদি পঠিয়াইছিল। ১৫৩২ চনত তুর্বকৰ নেতৃত্বত মুছলমানসকলে আহোমসকলক পৰাজিত কৰে। কিন্তু পিছৰ বছৰত ডুমুনীচিলাৰ ওচৰত আহোমে জলযুদ্ধত বিজয় সাব্যস্ত কৰে। আহোম-মুছলমানৰ শেষ যুদ্ধখন সংঘটিত হৈছিল ভৰলীত। যুদ্ধত তুর্বকে মৃত্যুবৰণ কৰিছিল আৰু মুছলমান সৈন্যবাহিনী সম্পূর্ণৰূপে উৎখাত হৈছিল। সি যি কি নহওক, ১৫৩৯ চনত কছাৰী লগুৱা ৰতিমনে বিহ পান কৰাই হত্যা কৰিছিল।

চুহুংমুং বা দিহিঙীয়া ৰজাৰ শাসনকালছোৱা সকলো দিশৰ পৰাই ঘটনাবহুল আছিল। নগা, চুতীয়া, কছাৰীসকলে বিদ্রোহ কৰিছিল যদিও তেওঁলোক আটাইকে পৰাস্ত কৰে। আক্রমণকাৰী মুচলমান সৈন্যকো ওভতাই পঠিওৱা হয়। এইজন ৰজাৰ দিনৰ পৰাই অসমত শকাব্দ মতে দিনপঞ্জী গণনাৰ পদ্ধতি আৰম্ভ হয়। এইটোও বিশেষভাৱে উল্লেখনীয় যে সেই সময়ৰ পৰাই লোকপিয়লৰ তথ্য সংগ্রহ কৰা হৈছিল। আগ্নেয়াস্ত্রৰ ব্যৱহাৰো চুহুংমুঙৰ শাসনকালৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছিল। ৰজা চুহুংমুঙে নিজৰ পৰাক্রমেৰে সকলো দিশে আহোম ৰাজ্যৰ প্রসাৰণ ঘটাইছিল।

চুহুংমুঙৰ পৰৱর্তী আহোম শাসকজন আছিল চুক্লেনমুং। তেওঁৰ শাসনকালে কোচ ৰজা নৰনাৰায়ণৰ সৈতে সংঘর্ষৰ সাক্ষ্য দিয়ে। নৰনাৰায়ণৰ ভাতৃ চিলাৰায়ৰ নেতৃত্বত কোচ সেনাই দিকৰাই নৈৰ পাৰত আহোমৰ সৈতে যুদ্ধত লিপ্ত হয় আৰু আহোমসকলক পৰাজিত কৰিবলৈ সক্ষম হয়। আন এখন যুদ্ধ সংঘটিত হয় কলিয়াবৰত। এই যুদ্ধতো আহোমসকল পুনৰ বৃহৎ ক্ষতিৰে সৈতে উৎখাত হয়। চুক্লেনমুঙে নিচেই কম সময়ৰ ভিতৰত ওলোটাই আক্রমণে কৰে

আৰু কোচসকলক খেদি নি পিছলা নৈৰ পাৰত কোঠ পাতেগৈ। কোচ সেনাৰ অহা-যোৱাৰ বাট ভেটি দিয়াত ৰচদ-পাতিৰ অভাৱ ঘটাত তেওঁলোকৰ বহুতো মৃত্যুমুখত পৰে আৰু কোচ সৈন্যদল বিপর্যয়ৰ সন্মুখীন হয়। দ্বিতীয়বাৰ সমৰ প্ৰস্তুতি চলাই একে স্থানতে কোচ সেনাপতি চিলাৰায়ে আন এক আক্ৰমণ চলাই আহোমসকলক এশিকনি দিয়ে।

১৫৬৩ খ্ৰীষ্টাব্দৰ জুলাই মাহত কোচ সেনাপতি টিপুৱে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত আন এক আক্ৰমণৰ নেতৃত্ব দিছিল। কিন্তু ১৫৭০ চনত আহোম সৈন্যই তেওঁৰ দলক পৰাস্ত কৰে। টিপু আৰু ভিতৰুৱালে আহোমৰ বিৰুদ্ধে এদল সৈন্য যোগাৰ কৰিছিল। কিন্তু আহোম সেনা তেওঁলোকৰ প্ৰচেষ্টা বিফল কৰাত সফল হয়। কোচ ৰজা নৰনাৰায়ণৰ মৃত্যুৰ পিছত আহোম-কোচ সম্পৰ্কই নতুন গতি লয়। নৰনাৰায়ণ-চিলাৰায়ৰ উত্তৰাধিকাৰীসকলৰ মাজত কোচ ৰাজ্যৰ অধিকাৰক লৈ মত বিভাজনৰ ফলত সংঘৰ্ষৰ সূচনা হয়, যিয়ে মুছলমান আৰু আহোমসকলৰ প্ৰৱেশৰ বাট সহজ কৰি তোলে। কোচ ৰজা ধৰ্মনাৰায়ণ আহোমসকলৰ লগত চামিল হয় আৰু লক্ষ্মীনাৰায়ণে মুছলমান সেনাৰ পক্ষ লয়। অৱশেষত সুবৃহৎ কোচ ৰাজ্য এখন স্বাধীন ৰাজ্য হিচাপে থকা অস্তিত্ব নোহোৱা হয়। দৰঙত কোচ ৰজাই ৰাজত্ব কৰিলেও আহোমৰ তলতীয়া ৰজা হিচাপেহে থাকে। তাৰ পিছত আহোমসকলে মুছলমানৰ সৈতে হোৱা বেছিভাগ যুদ্ধতে সফলতা লাভ কৰে।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

তলৰ প্ৰশ্নসমূহৰ উত্তৰ দিয়ক—

প্ৰশ্ন নং ২ ঃ চুদাংফাৰ শাসনকালৰ বিশেষ গুৰুত্ব কি?

.....

প্ৰশ্ন নং ৩ ঃ শদিয়াখোৱা গোহাঁইৰ ভূমিকা কি আছিল?

.....

প্ৰশ্ন নং ৪ ঃ আহোম বুৰঞ্জীত মুছলমানৰ আক্ৰমণৰ নেতৃত্ব দিয়া প্ৰথমগৰাকী মুছলমান কোন আছিল?

.....

প্ৰশ্ন নং ৫ ঃ চিলাৰায় কোন আছিল আৰু কাৰ শাসনকালত তেওঁ আহোম ৰাজ্যত আক্ৰমণ চলাইছিল?

.....

● আহোম-মোগল সংঘাত

আহোম ৰাজ্যৰ পৰৱৰ্তী উল্লেখযোগ্য শাসনকৰ্তা আছিল চুচেংফা বা প্ৰতাপসিংহ। তেওঁৰ শাসনকালত মোগলৰ অন্য এক আগ্ৰাসন হৈছিল। বংগৰ নবাব শ্বেখ কাছিমে আহোমৰ বিৰুদ্ধে এদল সৈন্য পঠিয়াইছিল আৰু হঠাতে উদ্ভৱ হোৱা সেই যুদ্ধত মোগল সৈন্য আহোমৰ হাতত পৰাজিত হয়। পিছে আহোম সৈন্য দলৰ মুখিয়ালসকলে ৰজাৰ আদেশলৈ মন-কাণ নিদিয়াৰ

ফলত কিছু দিনৰ পিছতে পৰাজয়ৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়। ১৬১২ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ছেপ্টেম্বৰ মাহত নতুনকৈ যুদ্ধ সংঘটিত হোৱাত মোগলসকল অতি শোচনীয়ভাৱে পৰাস্ত হয়। ভৰলীমুখৰ সেই প্ৰখ্যাত যুদ্ধত বহুসংখ্যক মোগল সৈন্যই মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। কিছু বছৰৰ পিছত আহোমে ৰক্ষণাবেক্ষণ দি ৰখা হৰিকেশক লৈ সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়। মোগলে হৰিকেশক বলেৰে কাঢ়ি ল'বলৈ প্ৰস্তুতি চলালে। তেতিয়াও আহোম সৈন্যবলে উচিত প্ৰত্যুত্তৰ দিয়ে আৰু সেইবাৰৰ যুদ্ধতো মোগলসকল পৰাজিত হয়। ৰজা প্ৰতাপসিংহই নিজা সৈন্যৰ উপৰি কাষৰীয়া বন্ধুস্থানীয় ৰাজ্যৰ পৰাও সৈন্যৰ দল পঠিয়ায়। তাৰ ফলত আহোমসকলে মোগলক শুৱালকুছিলৈকে খেদি পঠাবলৈ সক্ষম হয়। ১৬৩৮ খ্ৰীষ্টাব্দত মোগলসকল পুনৰ ভৰলী নৈলৈকে আগুৱাই আহিল। ফলত অতি সোনকালেই সংঘৰ্ষৰ সৃষ্টি হ'ল। এইবাৰ আক্ৰমণকাৰীসকলক গুৱাহাটীলৈ ওভতাই পঠিয়ায়। লগে লগে দুয়ো পক্ষৰ মাজত শান্তি চুক্তি হয় আৰু উভয়ৰ ৰাজ্যৰ মাজত এটা সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰা হ'ল।

প্ৰতাপসিংহৰ উত্তৰাধিকাৰী হয় জয়ধ্বজ সিংহ। তেওঁ শাসনকালে মিৰ জুমলাৰ আক্ৰমণক চিহ্নিত কৰে। ১৬৬২ খ্ৰীষ্টাব্দত বংগৰ শাসক মিৰজুমলাৰ তত্ত্বাৱধানত মোগল সৈন্য আহোমৰ বিৰুদ্ধে আগুৱাই আহে। তেওঁৰ সংগী আছিল ৰছিদ খান। যোগীঘোপাত থকা আহোমৰ গড়ে মোগল সৈন্যদলক ভেটিব নোৱাৰিলে। ফলত শত্ৰু পক্ষই প্ৰথমে শৰাইঘাটত ৰ'লহি আৰু তাৰ পিছত চামধৰা পালেগৈ।

ইতিমধ্যে মিৰ জুমলাই গড়গাঁৱৰ ফালে গতি কৰিছিল। সেই সময়ত আহোমে এক ধৰণৰ পাতলীয়া প্ৰতিৰোধৰ ব্যৱস্থাহে কৰিছিল। সেয়ে মোগলৰ বাবে শিমলাগড় দুৰ্গ জয় কৰাটো সহজ হৈ পৰিল। এই বাতৰিয়ে চামধৰা দুৰ্গত থকা আহোম সৈন্যৰ সাহস হেৰুৱালে আৰু সেই দুৰ্গও অতি সহজে মোগলৰ দখললৈ গ'ল। আহোমসকলে মোগলৰ যুদ্ধ জাহাজত পৰৱৰ্তী আক্ৰমণ চলায় আৰু বৰগোহাঁইৰ তত্ত্বাৱধানত তেওঁলোকে কিছু সফলতা লাভ কৰে যদিও মোগল গোপনে পলাই যায়। ১৬৬২ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ১৭ মাৰ্চত মিৰজুমলাই আহোম ৰাজ্যৰ ৰাজধানী গড়গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰে আৰু গড়গাঁও অধিকাৰ কৰি লয়। কিন্তু লাহে লাহে বৰ্ষা ঋতু আৰম্ভ হয়। আহোম সৈন্যই ইয়াৰে সুবিধা লৈ অনুপ্ৰৱেশকাৰী মোগল সৈন্যৰ ওপৰত কেইটামান আকস্মিক আক্ৰমণ চলালে। আহোম সৈন্যই পুনৰ ৰাজ্যৰ বেছিভাগ ঠাই মোগলৰ অধীনৰ পৰা হস্তগত কৰিলে আৰু জয়ধ্বজ সিংহই পুনৰ দায়িত্বভাৰ ল'লে। আহোম সৈন্যই মোগলৰ ওপৰত প্ৰায় প্ৰত্যেক দিনাই আক্ৰমণ চলালে। বানৰ প্ৰকোপ কমি অহাত মোগলে নতুনকৈ আক্ৰমণৰ প্ৰস্তুতি চলালে। কিন্তু বংগত সেই সময়ত ভয়ংকৰ আকাল সৃষ্টি হোৱাৰ বাবে মোগল সৈন্যদলৰ প্ৰয়োজনীয় ৰচদ-পাতি আহি পোৱা নাছিল, যাৰ বাবে মিৰ জুমলাও অসুখত পৰিল আৰু তেওঁৰ সৈন্যবিলাকে অনিশ্চয়তাক ভুগিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এনে পৰিস্থিতিত বংগৰ নবাবে আহোমৰ লগত শান্তিৰ আহ্বানেৰে আলোচনা কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল। এনেকৈয়ে ১৬৬৩ খ্ৰীষ্টাব্দত প্ৰখ্যাত ঘিলাধাৰী চুক্তিৰ মাজেৰে সেইবাৰলৈ যুদ্ধৰ সামৰণি পৰে।

পৰৱৰ্তী মুচলমান আক্ৰমণ চক্ৰধ্বজ সিংহ অৰ্থাৎ চুপুংমুঙৰ দিনত সংঘটিত হৈছিল।

১৬৬৮ খ্ৰীষ্টাব্দত মোগল সম্ৰাট ঔৰংজেৱে ৰজা ৰামসিংহক ৰছিদ খানৰ সৈতে অসম আক্ৰমণ কৰিবলৈ পঠিয়াই দিয়ে।

উদয়াদিত্য সিংহ বা চুন্যাৎফাৰ শাসনকালত ৰজা ৰামসিংহই আহোম আৰু মোগলৰ ৰাজ্যৰ পু�ৰণি সীমাকে বাহাল ৰখাৰ বাবে দাবী কৰাত পুনৰ এক নতুন সমস্যাৰ উদ্ভৱ হয়। পিছে আহোম ৰজাই সেই দাবী মানি নলৈ যুদ্ধ ঘোষণা কৰে। তেতিয়া জল আৰু স্থলত দুখনকৈ যুদ্ধ সংঘটিত হৈছিল। আহোমৰ সাহসী সেনাপতি লাচিত বৰফুকনে ১৬৭১ খ্ৰীষ্টাব্দত মোগল সেনাৰ বিৰুদ্ধে হোৱা যুদ্ধত বিজয়েৱে নেতৃত্ব দিয়ে, যিখন যুদ্ধক বিখ্যাত শৰাইঘাটৰ ৰণ হিচাপে জনা যায়। এই যুদ্ধত হোৱা পৰাজয়ে মোগলসকলৰ ভাগ্যকে সলনি কৰে। হাদিৰাচকী আহোম আৰু মোগলৰ ৰাজ্যৰ নতুন সীমা হয়।

গদাধৰ সিংহৰ ৰাজত্বৰ সময়ছোৱাত ১৬৮১ খ্ৰীষ্টাব্দত মুচলমানসকলৰ বিৰুদ্ধে ইটাখুলিৰ ৰণ সংঘটিত হয়। ফলস্বৰূপে আহোমে পুনৰ গুৱাহাটী অধিকাৰ কৰে। মানাহ নৈখন আহোম আৰু মোগলৰ ৰাজ্যৰ নতুন সীমা হিচাপে ঘোষিত হয়। এইখনেই আছিল মুচলমানৰ সৈতে আহোমৰ অন্তিমখন ৰণ। এইবাবে গদাধৰ সিংহৰ শাসনৰ কালছোৱা আহোমসকলৰ মৰ্যাদাৰ সুৰক্ষাৰ বাবে জনাজাত।

গদাধৰ সিংহৰ পৰৱৰ্তী শাসনকৰ্তা আছিল তেওঁৰ পুত্ৰ চুখুংফা, যি ৰুদ্ৰসিংহ হিচাপে জনাজাত। তেওঁ কছাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে এক বৃহৎ সেনাবাহিনী লৈ আক্ৰমণৰ নেতৃত্ব দিছিল। কছাৰীসকলে আহোমৰ সৈতে থকা চুক্তি ভংগ কৰি তেওঁলোকৰ শাসক তাম্ৰধ্বজৰ নেতৃত্বত স্বাধীনতা ঘোষণা কৰিছিল। ৰুদ্ৰসিংহই কছাৰীসকলক বশ কৰিবলৈ বৰবৰুৱা আৰু পানীফুকনক পঠিয়াই দিয়ে। লগে লগে কছাৰীসকলৰ ৰাজধানী মাইবং অধিকাৰ কৰা হয় আৰু তাৰ পৰা ভালেমান সা-সামগ্ৰী হস্তগত কৰা হয়। যেতিয়া পানীফুকন ৰহাৰ ফালে আগুৱাই গ'ল তেওঁ কছাৰীসকলৰ পৰা কোনা বাধা নোহোৱাকৈ ডিমেৰাও অধিকাৰ কৰে। কছাৰীসকল আহোম সেনাৰ প্ৰতি ভীতিগ্ৰস্ত হৈ আছিল। কিন্তু বাৰিষা কাল আৰম্ভ হোৱাৰ বাবে অতি সোনকালে ৰুদ্ৰসিংহই সৈন্য দলক মাতি পঠিয়াব লগা হ'ল।

ইফালে তাম্ৰধ্বজে জয়ন্তীয়া শাসক ৰাম সিংহৰ ওচৰলৈ সহায় বিচাৰি পলাই গ'ল। কিন্তু ৰাম সিংহই কছাৰী ৰজা আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক বন্দী কৰিহে ৰাখে। যাৰ বাবে পৰিয়ালটো পুনৰ আহোম ৰজা ৰুদ্ৰসিংহৰে শৰণাপন্ন হ'ব লগা হ'ল। বৰবৰুৱা আৰু বৰফুকনে আহোম সৈন্যৰ নেতৃত্ব দিলে। মুলাগুলত উপস্থিত হৈ জয়ন্তীয়া ৰজা ৰাম সিংহলৈ বতৰা পঠিয়ালে যে অতি শীঘ্ৰে তাম্ৰধ্বজ আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালে আত্মসমৰ্পণ কৰিব লাগে। ৰাম সিংহই ইয়াৰ যোগাত্মক সঁহাৰি দিয়ে যদিও চৰ্ত ৰাখে যে বৰবৰুৱা আৰু বৰফুকন দুয়োজনৰ সেনা বাহিনীয়ে যুদ্ধযাত্ৰা স্থগিত ৰাখিব লাগিব। ৰাম সিংহই বন্দীকেইজনক এৰি দিলে। কিন্তু আহোম সেনাই জয়ন্তীয়াৰ ৰাজধানীলৈ গতি কৰিয়েই থাকিল। ৰাম সিংহই এক তুমুল সংগ্ৰামৰ প্ৰস্তুতি চলালে। কিন্তু শেষত বৰবৰুৱাৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পণ কৰিব লগা হ'ল আৰু ৰাম সিংহক বন্দী কৰা হ'ল। অতি সোনকালেই জয়ন্তীয়া সেনাই আহোম সেনাক শক্তিশালী ৰূপত আক্ৰমণ কৰিলে। আহোমসকলে

সাহায্যৰ বাবে দুনাই সেনা পঠিয়ালে যদিও জয়ন্তীয়া সেনাক পৰাজিত কৰিব পৰা নগ'ল আৰু আহোম সেনা উভতি যাবলৈ বাধ্য হ'ল। ইফালে তাম্রধ্বজ সিংহৰ গ্রহণী ৰোগত মৃত্যু হ'ল আৰু তেওঁৰ পুত্রক ৰুদ্রসিংহই মুক্তি দিয়ে। ইয়াৰ পিছত আহোম ৰজাজনে মুছলমান সৈন্যৰ মতি-গতিতহে অধিক নজৰ দিবলৈ ধৰিলে। তাৰ বাবে তেওঁ এক বিশাল সৈন্যদল সংগঠিত কৰি যুদ্ধৰ আয়োজন কৰে। কিন্তু তেওঁ আকস্মিকভাৱে অসুস্থ হৈ পৰাত ১৭১৪ খ্রীষ্টাব্দত তেওঁৰ মৃত্যু হয়। ৰুদ্রসিংহই তেওঁৰ পূর্বপুৰুষসকলৰ দৰে পৃথকীকৰণৰ নীতি পছন্দ কৰা নাছিল। তেওঁ আহোম ৰজাসকলৰ ভিতৰতে এজন মহান শাসনকর্তা।

ৰুদ্রসিংহৰ পিছত শিৱসিংহই শাসনভাৰ লয় আৰু তেওঁৰ শাসনৰ সময়ছোৱাত ডফলাসকলৰ বিৰুদ্ধে আহোমসকলে যুদ্ধযাত্রা কৰিবলগীয়া হৈছিল । সেই যুদ্ধত ডফলাসকল পৰাজিত হৈছিল। শিৱসিংহৰ দিনতে অসমত শাক্ত হিন্দু ধর্মীয় কার্যকলাপ ক্রমান্বয়ে বৃদ্ধি পাইছিল। প্রমত্ত সিংহৰ (১৭৫১-১৭৬৯ খ্রীষ্টাব্দ) ৰাজত্বৰ সময়ছোৱাত ঘিলাধাৰীত উপদ্রৱ চলোৱা ডফলাসকলৰ বিৰুদ্ধে হোৱা যুদ্ধলৈ সৈন্য পঠাইছিল। মিকিৰ আৰু জয়ন্তীয়াসকলকো বশ কৰা হৈছিল। কছাৰী ৰজাকো বশ হৈ থাকিবলৈ বাধ্য কৰা হৈছিল। যি কি নহওক, সেই সময়তে মণিপুৰৰ ৰজাজনক পুনৰ ক্ষমতা প্রদানৰ বাবে মণিপুৰৰ পৰা ব্রহ্মদেশৰ মান সৈন্যৰ বিৰুদ্ধে এক যুদ্ধ অভিযান হৈছিল। সেই অভিযান এক দুর্যোগৰ মাজেৰে সমাপ্ত হৈছিল। আহোম সেনাই অভিযান চলাওঁতে বহুত দুখ-কষ্টৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয় আৰু যুদ্ধ এৰি উভতি আহিব লগা হয়।

লক্ষ্মী সিংহৰ (১৭৬৯-১৭৮০) আমোলত মোৱামৰীয়া গোহাঁয়ে ৰাজদ্রোহ ঘোষণা কৰিছিল। বৰবৰুৱাৰ দম্ভালিয়ে মোৱামৰীয়াসকলক আহোম ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ চল দিছিল। কছাৰী আৰু মৰাণসকলে মোৱামৰীয়াসকলক সমর্থন জনাইছিল। প্রথম ৰণখন সংঘটিত হৈছিল ডিৰৰু নৈৰ পাৰত। মোৱামৰীয়াসকলে সেই ৰণত কিছু অগ্রগতি লাভ কৰিছিল। তাৰ লগে লগে লক্ষ্মী সিংহক মোৱামৰীয়াসকলে বন্দী কৰে আৰু তেওঁৰ বিষয়াসকলক মৃত্যুদণ্ড বিহা হয়। যি কি নহওক, তেওঁৰ বন্দিত্ব বহুদিনলৈ নাথাকিল। পুনৰ লক্ষ্মী সিংহ ৰাজপাটত বহে। অৱশেষত মোৱামৰীয়া গোহাঁইক শাস্তি বিহা হয় আৰু বহুতকে মৃত্যুদণ্ডও বিহা হয়।

অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

প্রশ্ন নং ৬ ঃ খালী ঠাই পূৰ কৰক—

(ক) ————ৰ ৰাজত্বৰ সময়ছোৱাত ভৰলীমুখৰ ৰণ হৈছিল।

(খ) ————এ শৰাইঘাটৰ ৰণত আহোম সেনাৰ নেতৃত্ব দিছিল।

(গ) ————ৰ ৰাজত্বকালত মোৱামৰীয়া বিদ্রোহ হৈছিল।

প্রশ্ন নং ৭ ঃ তলৰ প্রশ্নকেইটাৰ উত্তৰ দিয়া—

(ক) মুছলমান সৈন্যৰ সৈতে আহোমসকলৰ অন্তিমখন যুদ্ধ কেতিয়া হৈছিল?

.....

(খ) মিৰ জুমলা কোন আছিল?

.....

● আহোম সাম্রাজ্যৰ পতন

আহোম ৰাজ্যৰ পতনৰ আগতীয়া লক্ষণ গৌৰীনাথ সিংহৰ ৰাজত্বৰ সময়ছোৱাৰ পৰা দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল। এইগৰাকী ৰজাই ১৭৮০ খ্ৰীষ্টাব্দত ৰাজসিংহাসনত আৰোহণ কৰিছিল। তেওঁৰ আমোলত দ্বিতীয় মোৱামৰীয়া বিদ্রোহৰো সূচনা হয়। মোৱামৰীয়া বিষয়া-কৰ্মী আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালসমূহৰ ওপৰত আহোমে আধিপত্য বিস্তাৰৰ বাবে চলোৱা অত্যাচাৰৰ পৰিণতিয়ে নতুন নতুন ষড়যন্ত্ৰ আৰু পটভূমিৰ সৃষ্টি কৰে। মোৱামৰীয়াসকলৰ প্ৰাৰম্ভিক প্ৰচেষ্টাসমূহ বিফল হৈছিল। কিন্তু ৰজাঘৰীয়া সৈন্যই বিদ্রোহী মোৱামৰীয়াসকলৰ শক্তি বাধা দি ৰাখিব নোৱাৰিলে আৰু ফলত অতি সোনকালেই বুঢ়াগোহাঁই ৰংপুৰলৈ ভটিয়াই গ'ল। লগে লগে বিদ্রোহীসকলে গড়গাঁও অধিকাৰ কৰিলে। সংঘৰ্ষ বহুদিন ধৰি বাহাল থাকিল আৰু সকলো মানুহে লাহে লাহে সাহস হেৰুৱাই পেলালে আৰু বিদ্রোহী শৰণাপন্ন হ'ব খুজিও বৰগোহাঁইৰ বিশ্ৰামহীন প্ৰচেষ্টাৰ বাবে টিকি থাকিল। মণিপুৰৰ ৰজায়ো গৌৰীনাথ সিংহক সহায় আগবঢ়াইছিল। কিন্তু বিদ্রোহীৰ কাৰ্য কলাপে গম্ভীৰ ৰূপ লোৱাত ৰজাই ব্ৰিটিছৰ সহায় বিচাৰিলে। যাৰ ফলত কেপ্টেইন ৰেল্‌ছ অসমত উপস্থিত হ'লহি। কেপ্টেইন ৰেল্‌ছ বিদ্রোহীক নিৰ্মূল কৰাত সফল হ'ল।

স্বৰ্গীয় ৰজাৰ ভাতৃ চন্দ্ৰকান্ত সিংহ তেওঁৰ ঘটনাবহুল ৰাজত্বকালত ৰাজ্যৰ সমস্যসমূহ ক্ষমতাশালী বিষয়াৰ দ্বাৰা পৰিচালনা কৰাৰ বাবে এজন দুৰ্বল ৰজা হিচাপে পৰিগণিত। বুঢ়াগোহাঁয়ে বহুদিন ধৰি ৰাজ্যৰ সমস্যাসমূহ সমাধা কৰি আহিছিল, কিন্তু বৰফুকন বদন চন্দ্ৰৰ কাৰ্যকলাপৰ বাবে তেওঁক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিবলৈ বুঢ়াগোহাঁইক বাধ্য কৰায়। বদন চন্দ্ৰই কোনো মতে পলাই গৈ কলিকতাত থকা ব্ৰহ্মদেশীয় চৰকাৰৰ প্ৰতিনিধিৰ সহায় ভিক্ষা কৰে। তাৰ পিছত ঘিলাধাৰীত এখন যুদ্ধ হৈছিল য'ত আহোমে পৰাজয় বৰণ কৰে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়াগোহাঁইৰ মৃত্যু হোৱাত আহোমৰ আন এক ক্ষতি হয়। বুঢ়াগোহাঁইৰ উত্তৰাধিকাৰী তেওঁৰ পুত্ৰৰ তেওঁৰ দৰে দূৰদৰ্শিতা নাছিল। সেয়ে আহোম ৰাজশক্তি মান সেনাক বাধা দিয়াত বিফল হয়। মানবিলাকে যোৰহাট অধিকাৰ কৰে আৰু বৰফুকনক পুনৰ ৰাজ্যৰ ভাৰ প্ৰদান কৰে। মান ওভতাৰ পিছত ৰাজসভাসদসকলৰ ষড়যন্ত্ৰৰ বাবে ৰাজ্যত চৰম ৰাজনৈতিক অস্থিৰতাই বিৰাজ কৰে। চন্দ্ৰকান্ত সিংহই তেওঁৰ জীৱন ৰক্ষাৰ বাবে পলাই যায়। বিশৃংখল পৰিস্থিতিত পুৰন্দৰ সিংহ ৰজা হয়।

পুৰন্দৰ সিংহ নামতহে ৰজা আছিল, অসমৰ প্ৰত্যক্ষ শাসনকাৰ্য পৰিচালনা কৰিছিল মানে। তেওঁ অতি কম সময়ৰ বাবেহে শাসনভাৰ লৈছিল। কম দিনৰ ভিতৰতে মানহঁতে চন্দ্ৰকান্ত সিংহক শাসনকৰ্তা হিচাপে নিযুক্ত কৰে। মানৰ নিষ্ঠুৰ শাসনে চন্দ্ৰকান্ত আৰু পুৰন্দৰ সিংহক তেওঁলোকৰ কবলৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ বাধ্য কৰে। দুয়ো ব্ৰিটিছৰ শৰণাপন্ন হৈ তেওঁলোকৰ সহায়ত সঘনে মানক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু ১৮২৩ চনত চন্দ্ৰকান্ত সিংহক মান সেনাই ধৰি কাৰাবন্দী কৰে।

সর্বসাধাৰণ দুখীয়া প্ৰজাৰ ওপৰত কৰা চৰম শাস্তি আৰু অত্যাচাৰৰ বাবে অসমত মানৰ ৰাজত্বৰ কালছোৱা ঘোৰ অন্ধকাৰৰ দিন হিচাপে চিহ্নিত হৈ ৰ'ল। কিন্তু মানহঁতে ইয়াত বৰ বেছি দিন ৰাজত্ব কৰিব নোৱাৰিলে। ব্ৰিটিছ সাম্ৰাজ্যৰ সীমামূৰীয়া গাঁওকেইখনমানক মানৰ সেনাই আক্ৰমণ চলোৱাত ব্ৰিটিছৰ সৈতে তুমুল সংঘৰ্ষ হয়। এনেকৈয়ে অসমত ব্ৰিটিছ আৰু মানৰ মাজত যুদ্ধৰ সূত্ৰপাত হয়। পোনপ্ৰথমে কাছাৰত মানৰ বিৰুদ্ধে প্ৰথমটো অভিযান আৰম্ভ হয়। কাছাৰতে ব্ৰিটিছে তেওঁলোকৰ সাম্ৰাজ্যৰ অধীনৰ সুৰক্ষিত অঞ্চল বুলি দাবী কৰিছিল আৰু বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ সমৰ প্ৰস্তুতিৰে বহুবাৰ যুঁজি মানহঁতক হাৰ মানি ল'বলৈ বাধ্য কৰিছিল। তাৰ পিছত মানহঁত গুৱাহাটীৰ পৰাও উভতিবলৈ বাধ্য হয়। তাৰ ফলত গুৱাহাটী ব্ৰিটিছৰ অধীনলৈ যায়। মান সৈন্যই উজনি অসমত ভয়াৱহ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিছিল আৰু ৰহা, নগাঁও আৰু কলিয়াবৰো অধিকাৰ কৰি লৈছিল। ব্ৰিটিছৰ আগমনত কথমপি মান সৈন্য পিছ হুঁহকিবলৈ বাধ্য হ'ল। তাৰ পিছত চিংফৌসকল আৰু ব্ৰহ্মদেশত চলা সফল অভিযানৰ অন্তত মানৰ বিৰুদ্ধে চলা যুদ্ধৰ প্ৰায় অন্ত পৰিল। ১৮২৬ চনত আভা (ব্ৰহ্মদেশ)ৰ ব্ৰিটিছৰ সৈতে ইয়াণ্ডাবু চুক্তিত স্বাক্ষৰ কৰে। এনেকৈয়ে ব্ৰিটিছে অসমত মানৰ আধিপত্য অন্ত পেলাই ব্ৰিটিছ শাসনৰ বুনিয়াদ তৈয়াৰ কৰে।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ৮ ঃ খালী ঠাই পূৰ কৰক—

(ক) ————ৰ কালছোৱাত কেপ্টেইন ৰেল্‌ছ অসমত উপস্থিত হয়হি।

(খ) ————ৰ ৰাজত্ব কালত ঘিলাধাৰীৰ যুদ্ধ সংঘটিত হয়।

(গ) ————চনত ইয়াণ্ডাবু সন্ধি স্বাক্ষৰ হয়।

(ঘ) মোৱামৰীয়া বিদ্ৰোহৰ সময়ত ————ৰ ৰজাই গৌৰীনাথ সিংহক সহায় কৰিছিল।

(ঙ) ————ত পোনপ্ৰথমে ব্ৰিটিছ আৰু মানৰ মাজত যুদ্ধ সংঘটিত হৈছিল।

৬.৬ অধ্যায়টোৰ পৰা কি শিকিলোঁ

এই অধ্যায়ৰ অধ্যয়ন কৰি আপুনি—

- আহোমসকলৰ পৰিচয় আৰু অসমত তেওঁলোকে কি দৰে প্ৰাৰম্ভিক ভেটি প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল তাৰ বিষয়ে জানিব পাৰিলে।
- ১২২৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৭৮০ খ্ৰীষ্টাব্দলৈ আহোমসকলৰ গৰিমাময় উত্থান আৰু তাৰ লগত জড়িত বিভিন্ন ঘটনাৰ লেখ পালে।
- শক্তিশালী আহোম ৰাজত্বৰ পতন তথা ব্ৰিটিছ আৰু মানৰ পৰৱৰ্তী যুদ্ধসমূহৰ বিৱৰণ লাভ কৰিলে।

৬.৭ প্রসংগ পুথি

1) Barpujari, H.K. (2003): *The Comprehensive History of Assam,* Vol. II & III 2nd edn, Publication Board Assam, Guwahati.
2) Baruah, S.L., (1996): *A Comprehensive History of Assam,* Munshiram Manoharlal, Delhi.
3) Bhuyan, A.C., (1999): *Political History Assam,* Publication Board Assam, Vol. II & III 2nd edn, Guwahati.

৬.৮ অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

১ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ

(ক) তাই।

(খ) পাটকাই।

(গ) বুঢ়ীদিহিং।

(ঘ) ১২৬৮।

(ঙ) ইন্দ্র।

২ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ অসমত ব্রাহ্মণ্য প্রভাৱৰ সূচনাৰ কথা তেওঁৰ ৰাজত্বই চিহ্নিত কৰে।

৩ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ আহোমসকলে নতুনকৈ অধিকাৰ কৰা চুতীয়া ৰাজ্যৰ প্রশাসন তদাৰক কৰিবলৈ শদিয়াখোৱা গোহাঁইক নিযুক্তি দিছিল।

৪ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ ৰাজিৰ।

৫ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ চিলাৰায় বা শুক্লধ্বজ কোচ ৰজা নৰনাৰায়ণৰ ভাতৃ আৰু তেওঁ ৰজা চুক্লেংমুঙৰ ৰাজত্ব কালত আহোম ৰাজ্য আক্রমণ কৰিছিল।

৬ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ

(ক) প্রতাপসিংহ।

(খ) লাচিত বৰফুকন।

(গ) লক্ষ্মী সিংহ।

৭ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ

(ক) ১৬৮১ খ্রীষ্টাব্দ।

(খ) মিৰজুমলা বংগৰ শাসক আছিল আৰু প্রতাপসিংহৰ ৰাজত্ব কালত মিৰজুমলাই অসম আক্রমণ কৰিছিল।

৮ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ ঃ

(ক) গৌৰীনাথ সিংহ।

(খ) চন্দ্রকান্ত সিংহ।

(গ) ১৮২৬।

(ঘ) মণিপুৰ।

(ঙ) কাছাৰ।

৬.৯ আৰ্হি প্ৰশ্নাৱলী

বস্তুধৰ্মী প্ৰশ্ন ঃ (প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ৫০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

প্ৰশ্ন ১ ঃ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত প্ৰৱেশ কৰাৰ পিছত চুকাফাই পোনতে ক'ত তেওঁৰ ৰাজ্যৰ প্ৰথম ৰাজধানী পাতিছিল?

প্ৰশ্ন ২ ঃ চুকাফাই কিয়েং চেন মাও-লুং কেতিয়া এৰিছিল?

প্ৰশ্ন ৩ ঃ কোনজন আহোম ৰজাক 'বামুণী ৰজা' বুলি জনা যায়?

প্ৰশ্ন ৪ ঃ ৰাজা ৰামসিংহ কোনজন আহোম ৰজাৰ সমসাময়িক আছিল?

চমু প্ৰশ্ন ঃ (প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ১৫০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

প্ৰশ্ন ১ ঃ চমু টোকা—

ৰুদ্ৰসিংহ, চুকাফা, আহোম আৰু কছাৰীৰ সংঘাত, কেপ্টেইন ৰেল্‌ছৰ অভিযান

ৰচনাধৰ্মী প্ৰশ্ন ঃ (প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ৩০০-৫০০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

প্ৰশ্ন ১ ঃ মিৰ জুমলাৰ অসম আক্ৰমণৰ বিষয়ে বহলাই লিখক।

প্ৰশ্ন ২ ঃ ১৭শ শতিকাত অসমত আহোমসকলৰ ক্ষমতাৰ উত্থানৰ এটি বিৱৰণ দিয়ক।

প্ৰশ্ন ৩ ঃ আহোম ৰাজবংশৰ পতনৰ কাৰক সন্দৰ্ভত আপোনাৰ অভিমত কি?

প্ৰশ্ন ৪ ঃ অসমত মোৱামৰীয়াসকলৰ অভ্যুত্থানৰ বিষয়ে বহলাই লিখক।

*** ***** ***